

A fővárosi altisztek és szolgák fizetésrendezése.

A temetkezési egyesület vezetősége az osztályharcos szervezkedés ellen.**

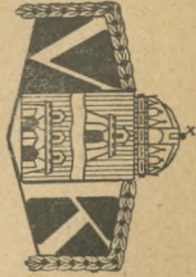
Van a fővárosi altiszteknek és szolgáknak egy ugynevezett önképző és temetkezési egyesülete. Ez az egyesület, amelynek vezetősége házgondnokokból és protekciós, jól szituált városi alkalmazottakból áll, évek hosszú során át egyáltalán nem törődött a fővárosi altisztek és szolgák anyagi érdekeivel. A legfőbb feladatának nem azt tartotta, hogy az alkalmazottak jobb megélhetéséért küzdjön, hanem azt, hogy haláluk esetén díszes temetésben legyen részük. Az egyesület, amely Bárczy István védnöksége alatt áll, a legutolsó hónapokig nem adott életjelt magáról. Csak mostanában, hogy a városi alkalmazottak között is tért hódított az osztályharc alapján való szervezkedés gondolata, megmozdult a temetkező egyesület is. A vezetők, akik kilineselés és összeköttetés révén jó állásokba helyezkedtek el, megijedtek — és nem ok nélkül —, hogy az új idők szele elsöpri az ő idejérmulta egyletecskéjüket. Jónak látták, hogy az osztályharcos szervezkedésnek a mai nagy áramlatával szemben — ha egyébert nem is, hát a látszat kedvéért — cselekedjenek is valamit.

A főváros tanácsa mintegy másfél évvel ezelőtt rendezte az altisztek és szolgák fizetését és a szabályzatot fölterjesztette a pénzügyminiszteriumhoz jóváhagyás végett. Amikor a vezetőség tudta, hogy a jóváhagyás sokáig nem késbet, alkalmasnak tartotta az időt, hogy „mozgalmat” indítson a fizetésrendezés jóváhagyásáért. Ez a mozgalom már véget is ért. Az egyesület vasárnap rendkívüli közgyűlést tartott, amelyen a vezetőség bejelentette, hogy a pénzügyminiszter a fizetésrendezést jóváhagyta és napok kérdése, hogy leérkezzék a főváros tanácsához. A fizetésrendezés az érdekelt alkalmazottak helyzetén alig valamieskét javít; 1300 altiszt és szolga közül csak 332 öreg alkalmazott van, akiknek a fizetésrendezés — mint hogy a régebbi szolgálati éveiket most beszámítják —, jelentékenyebb fizetésemelést jelent. Általánosságban havi 7—8 koronával kapnak majd többet az alkalmazottak, mint kaptak eddig. Ez napi 23—26 fillér bérjavítást jelent.

Kell-e magyarázat ahhoz, hogy miféle segítség ez a napi 23—26 fillér. A vezetőség ezt a fizetésrendezést az egyesület nagy vívmányának, főképen pedig a saját munkájának dus eredményeképen tüntette föl. A közgyűlés persze nagy helyesléssel vette tudomásul a jelentést és egyik vezetőségi tag indítványára elhatározta, hogy a jóváhagyott fizetésrendezés leérkezte után tartandó közgyűlésre meghívják Bárczy István polgármestert, nyilván azért, hogy sikeres védnökségeért köszönetet mondjanak.

Ugyanaz a vezetőségi tag, aki ezt az alázatos indítványt megtette, éles támadást intézett az osztályharcos városi alkalmazottak szervezete ellen. Kijelentette, hogy az altisztek és szolgák sohasem csatlakoznak az öntudatos alkalmazottak szervezetéhez. Ezt a kijelentést egyebeken kívül elhamarkodottnak tartjuk és a közgyűlés résztvevői sem helyeselték valamennyien.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:	A fővárosi altisztek és szolgák fizetésrendezése		
Cím:	A fővárosi altisztek és szolgák fizetésrendezése		
Forrás:	Bp.	1918 Jg.	(Köt. v. fiz.)
	(Hely)	(Idő)	(Oldal)
Hely:	Halmos		
Tárgy:			352. 08
Idő:		1918	
Személy:			

Székesfővárosi házi nyomda 1915.